

Dosarul nr. 3ra-935/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. O. Melniciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A Minciuna, E. Palanciuc, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Ivan Manaf, reprezentat de avocatul Serghei Zubco,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ivan Manaf împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 11 iunie 2020 Ivan Manaf a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la data de 31 octombrie 2014 a fost angajat în bază de concurs în cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, conform ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 674 ef, fapt confirmat prin extrasul din carnetul de muncă.

A menționat că în cadrul desfășurării activității nu a avut abateri disciplinare, nu a fost sancționat, activitatea fiind în corespundere cu prevederile legale și Codul de etică al colaboratului cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fiind stimulat de nenumărate ori pentru activitatea desfășurată, fapt confirmat prin extrasul din carnetul de muncă.

Reclamantul a relatat că, la 13 mai 2020, pârâtul a emis ordinul nr.212 ef cu privire la sancționarea disciplinară, adus la cunoștință în aceeași zi, contra semnătură, prin care a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, pentru încălcarea prevederilor art. 9 alin. (2) lit. d) Codul muncii, pct. 7 subpct. 11) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului

Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 629/2017, precum și pct. 13 subpct. 4) din Fișa postului, faptă manifestată prin: prezentarea la serviciu, la 7 mai 2020, ora 07:00, în stare de ebrietate alcoolică cu concentrația alcoolului în aerul expirat în mărime de 0,21 mg/l, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (pentru comiterea unei încălcări grave).

A afirmat că în motivarea ordinului cu privire la sancționarea disciplinară nr. 212ef. din 13 mai 2020, Inspectoratul General al Poliției a reținut următoarele circumstanțe: la 7 mai 2020, în baza comunicatului special înregistrat cu nr. 302, conducerea Inspectoratului național de securitate publică a dispus inițierea anchetei de serviciu în vederea elucidării circumstanțelor pretinselor abateri disciplinare admise de către subofițerul superior al Serviciului patrulare Comrat, Ceadâr-Lunga al Direcției patrulare Sud a Inspectoratului național de securitate publică, agent principal Ivan Manaf. În cadrul anchetei s-a constatat că, la 7 mai 2020, în intervalul orelor 07:00 - 19:00, agentul principal Ivan Manaf, în conformitate cu Tabelul repartizării forțelor și mijloacelor al Serviciului de patrulare Comrat, Ceadâr-Lunga al Direcției patrulare Sud, a fost implicat în serviciul de menținere a ordinii publice și asigurare a securității circulației rutiere în mun. Comrat, în legătură cu vizita de lucru a Președintelui Republicii Moldova Igor Dodon.

Reclamantul a explicat că, la data și ora menționată supra, s-a prezentat la instrucțiunea efectivului care s-a desfășurat la sediul Direcției patrulare Sud a Inspectoratului național de patrulare din mun. Comrat, str. Pobeda 283, urmând să exercite serviciul conform funcției deținute. Instrucțiunea s-a desfășurat în prezența angajaților Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, comisar principal Sergiu Dabija și Inspector principal Anton Roman, care l-au depistat pe agentul principal Ivan Manaf cu semne vizibile caracteristice stării de ebrietate, iar fiind supus testării alcoolscopice, s-a stabilit că ultimul se afla în stare de ebrietate alcoolică, cu concentrația alcoolului în aerul expirat în mărime de 0,21 mg/l.

A adăugat că starea sa de ebrietate a fost confirmată prin actul de constatare a prezenței la locul de muncă în stare de ebrietate, întocmit în temeiul art. 76 lit. k) din Codul muncii și bonul privind rezultatul testării alcoolscopice extras din aparatul Drager. Fiind chestionat, agentul principal Ivan Manaf a explicat că, la 6 mai 2020, aproximativ la ora 22:15, a fost implicat într-un accident rutier în timp ce conducea automobilul de model Honda, n/î DZP 406, pe str. Lenin din or. Ceadâr-Lunga, după care a consumat alcool pentru a reduce stresul, iar a doua zi, la 07:00, s-a prezentat la serviciu.

A notat că conform pct. 7 subpct. 11) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 629/2017, funcționarul public cu statut special este obligat să nu admită exercitarea atribuțiilor de serviciu sub influența băuturilor alcoolice, substanțelor narcotice sau psihotrope, iar în conformitate cu prevederile art. 86 alin. (1) lit. i) din Codul muncii, prezentarea la lucru în stare de ebrietate alcoolică, în stare cauzată de substanțe stupefiante sau toxice, stabilită în modul prevăzut la art. 76 lit. k) din același Cod, constituie temei pentru concediere.

Ce ține de respectarea procedurii prealabile a relevat că, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, actul administrativ individual de sancționare disciplinară se contestă de către funcționarul public cu statut special direct în instanță de judecată.

A invocat dispozițiile art. 141 alin. (1) din Codul administrativ, conform cărora un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare

Reclamantul a comunicat în acest sens că, desfășoară activitatea în baza contractului individual de muncă în cadrul Inspectoratului General al Poliției, în calitate de subofițer superior al Serviciului patrulare Comrat, Ceadâr-Lunga al Direcției patrulare Sud a Inspectoratului național de securitate publică, fapt confirmat prin extrasul din carnetul de muncă și ordinul de sancționare. La data de 7 mai 2020, fiind antrenat în serviciul de menținere a ordinii publice în or. Comrat, a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager care, conform constatărilor din ordinul de sancționare a arătat că, se afla în stare de ebrietate alcoolică, cu concentrația alcoolului în aerul expirat în mărime de 0,21 mg/l. Starea de ebrietate a sa a fost confirmată prin actul de constatare a prezentei la locul de muncă în stare de ebrietate, întocmit în temeiul art. 76 lit. k) din Codul muncii și bonul privind rezultatul testării alcoolscopice extras din aparatul Drager, motiv pentru care s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de concediere din serviciu.

În temeiul art. 86 alin. (1) lit. i) din Codul muncii, concedierea –desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată, se admite pentru următoarele motive: i) prezentarea la lucru în stare de ebrietate alcoolică, în stare cauzată de substanțe stupefiante sau toxice, stabilită în modul prevăzut la art. 76 lit. k), care prevede că, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de: k) prezentare la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică, în stare cauzată de substanțe stupefiante sau toxice, constatată prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților.

A afirmat că, prevederi similare se regăsesc și în pct. 103 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului afacerilor interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 409 din 7 iunie 2017, potrivit căruia, starea de ebrietate se constată prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin proces-verbal al comisiei formate ad-hoc dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților, iar în lipsa ultimilor, de către două persoane dezinteresate.

A specificat că din prevederile legale menționate supra rezultă că, constatarea stării de ebrietate a salariatului la locul de muncă urmează a fi efectuată în baza unei proceduri strict definite, prin administrarea unui probatoriu admisibil sub formă de certificat eliberat de instituția medicală competentă sau procesul-verbal al comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților, iar în

lipsa ultimilor, de către două persoane dezinteresate, în caz contrar actul de concediere este lovit de nulitate (pct. 18 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 22 decembrie 2014, privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă).

În opinia reclamantului, la emiterea ordinului de sancționare nr. 212ef din 13 mai 2020, pârâtul a încălcat procedura de constatare a stării de ebrietate prevăzută în baza Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009. Or, potrivit pct. 11 lit. e) și f) din Regulament, persoana abilitată cu dreptul de efectuare a testării alcoolscopice este obligată: e) să extragă pe suport de hârtie rezultatul măsurării, să-l completeze cu datele necesare și să-l aducă la cunoștința subiectului testat contra semnătură, cu anexarea ulterioară la procesul-verbal de constatare a contravenției. În cazul refuzului subiectului testat de a semna extrasul cu rezultatul testării va face mențiunea respectivă; f) să explice subiectului dreptul de a contesta, în caz de dezacord, rezultatul testării alcoolscopice.

Ivan Manaf a susținut că, și în temeiul pct. 13 din Regulament, persoana testată alcoolscoptic, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscoptică.

A precizat că, în realitate, la 7 mai 2020 testarea alcoolscoptică a sa cu aparatul Drager a fost una viciată, fără rezultat, în condițiile în care aparatul nu a eliberat bonul respectiv, iar reclamantul nu a primit rezultatul testării sub semnătură, or, norma legală prevede clar că, procedura de testare se finalizează prin imprimarea rezultatului și aducerea lui la cunoștința persoanei sub semnătură, în caz contrar, proba obținută în alt mod decât prevede Regulamentul este nulă și nu poate fi opusă reclamantului nici în cadrul unei anchete de serviciu nici în cadrul unui proces judiciar. Iar, în cazul în care a fost imposibilă constatarea stării de ebrietate prin intermediul aparatului Drager, era de obligația angajatorului să efectueze testarea alcoolscoptică în baza prelevării probelor biologice, or, obligația de a proba abaterea disciplinară și corectitudinea sancționării aparține anume angajatorului, art. 89 alin. (2) Codul muncii.

A relatat că chiar dacă în explicațiile date angajatorului, reclamantul a comunicat că în seara precedentă, 6 mai 2020, a consumat 100 gr. de băuturi alcoolice pentru a se relaxa după ce a fost implicat într-un accident rutier, după care s-a culcat în jurul orei 01:00, totuși chiar și în asemenea situație cantitatea menționată de alcool este eliminată total din organismul unei persoane de gen masculin în vârstă de 27 ani, la expirarea a patru ore din momentul consumului, astfel este evident că pretinsele rezultate ale alcoolemiei indicate în ordinul de sancționare nu sunt veridice, din moment ce nu au fost confirmate prin bonul eliberat de aparatul Drager la momentul efectuării testării.

Reclamantul a indicat că viciul actului administrativ, expus mai sus, este deosebit de grav în contextul în care încalcă drepturile de bază ale salariatului la muncă și la apărare, prin metode neinterzise de lege, a drepturilor sale de muncă, a libertăților și

intereselor sale legitime, art. 9 alin. (1) lit. 1) din Codul muncii, în condițiile în care procedura de constatare a abaterii disciplinare a fost una ilegală. Iar, menținerea unui asemenea act administrativ constituie o încălcare a dreptului persoanei la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO.

A opinat referitor la restabilirea la locul de muncă că, conform art. 89 alin. (11) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată, conform alin. (2), la examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanța de judecată va solicita acordul (opinia consultativă) al organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv, iar conform alin. (3), imediat după pronunțarea hotărârii instanței de judecată privind restabilirea salariatului la locul de muncă, angajatorul este obligat să emită un ordin de restabilire, pe care îl aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

A notat că, având în vedere ilegalitatea ordinului cu privire la sancționarea disciplinară a sa, urmează a fi restabilit în funcția deținută anterior, iar în partea reintegrării în serviciu, urmează a fi dispusă executarea imediată a hotărârii.

Referitor la pretenția privind încasarea prejudiciului a invocat prevederile art. 90 din Codul muncii, conform cărora în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

A afirmat referitor la despăgubirea pentru absența forțată de la muncă că, având în vedere ilegalitatea ordinului cu privire la sancționarea disciplinară a sa, acesta urmează a fi reparat, prin încasarea salariului mediu calculat pentru întreaga perioadă de absență forțată de la lucru, iar în partea încasării unui salariu mediu, urmează a fi dispusă executarea imediată a hotărârii judecătorești.

Reclamantul a susținut că, din cauza acțiunilor pârâtului, i-a fost cauzat un prejudiciu moral manifestat prin suferințe psihice, disconfort emoțional, stare de stres legată de pierderea locului de muncă și de incertitudinea asigurării sale cu mijloace materiale de existență. Or, încălcarea procedurilor de anchetă și aducerea unor învinuiri nefondate cu privire la starea de ebrietate, i-au cauzat disconfort psihic, fiindu-i afectată pe nedrept imaginea de colaborator al poliției, având în vedere că, anterior nu a fost sancționat, fiind doar stimulat de nenumărate ori, și apreciază suma de 10 000 de lei ca fiind una echitabilă în raport cu prejudiciul moral adus.

A relatat că în baza art. 90 lit. d) și i) și art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pârâtul urmează să-i compenseze toate cheltuielile judiciare suportate în legătură cu examinarea prezentei pricini.

Ivan Manaf a solicitat anularea ordinului nr. 212ef. din 13 mai 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a sa; constatarea ilegalității concedierii reclamantului în temeiul art. 38 alin. 1) lit. j) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu restabilirea sa în funcția

deținută de subofițer superior al Serviciului patrulare Comrat, Ceadâr-Lunga al Direcției patrulare Sud a Inspectoratului național de securitate publică, agent principal; încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, începând cu 13 mai 2020 și până la pronunțarea hotărârii în fond; compensarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei și a cheltuielilor de judecată legate de examinarea prezentului proces.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2020 (corectată prin încheierea din 4 februarie 2021) și hotărârea suplimentară din 4 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Ivan Manaf.

La data de 15 ianuarie 2021 Ivan Manaf, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, a depus cererea de apel nemotivată împotriva hotărârii din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 3 martie 2021 a depus apel nemotivat împotriva hotărârii suplimentare din 4 februarie 2021.

Tot, la 3 martie 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, Ivan Manaf a depus motivarea apelurilor împotriva hotărârii din 21 decembrie 2020 și hotărârii suplimentare din 4 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de către Ivan Manaf.

Întru consolidarea soluției instanța de apel a reținut că la 7 mai 2020, orele 07:00, agentul principal Ivan Manaf, fiind prezent la serviciu, la instrucțiunea efectivului care s-a desfășurat la sediul Direcției patrulare Sud a Inspectoratului național de patrulare din mun. Comrat str. Pobeda 283, cu participarea angajaților Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, comisar principal Sergiu Dabija și inspector principal Anton Roman, ultimii l-au depistat pe agentul principal Ivan Manaf cu semne vizibile caracteristice stării de ebrietate, iar fiind supus testării alcoolscopice, s-a stabilit că ultimul se afla în stare de ebrietate alcoolică, cu concentrație alcoolului în aerul expirat în mărime de 0,21 mg/l.

Instanța inferioară a apreciat ca fiind probe pertinente, care combat argumentele din acțiune și din instrumentul de atac, faptul că Ivan Manaf, benevol și nesilit de nimeni, a recunoscut superiorilor săi, precum și membrilor comisiei de disciplină prezența sa la serviciu sub influența alcoolului.

Instanța de apel a taxat ca fiind lipsite de relevanță argumentele apelantului, care a susținut că, neavând rezultatul testării, Ivan Manaf nu a putut exprima acordul sau dezacordul cu aceasta, or, contrar celor invocate, studiind înscrisurile anexate la dosar, și anume comunicatul special din 7 mai 2020 (f.d.29), actul de constatare din 7 mai 2020 (f.d.30), testul de la aparatul Drager (f.d.31), raportul inspectorului principal Constantin Scurtu, explicațiile angajaților SPIA Sergiu Burduja și Anton Roman, explicația personală a lui Ivan Manaf, reclamantul-apelant a recunoscut faptul aflării în stare de ebrietate, nu a negat și nu a contestat rezultatul testării alcoolscopice cu aparatul Drager, în conformitate cu prevederile pct. 13 din Regulamentul probat prin hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009.

Instanța ierarhic inferioară a respins alegațiile apelantului Ivan Manaf, precum că, hotărârea instanței de fond a fost adoptată contrar prevederilor legislației în vigoare,

or, în hotărâre corect a fost apreciat caracterul legal al ordinului cu privire la sancționarea disciplinară a subofițerului superior al Serviciului patrulare Comrat, Ceadâr-Lunga al Direcției patrulare Sud a Inspectoratului național de securitate publică, agent principal Ivan Manaf nr. 212ef. din 13 mai 2020, emis în conformitate cu prevederile legale.

Subsecvent, instanța de apel a notat ca fiind perfect legală soluția instanței de fond referitor la respingerea și a pretențiilor din acțiunea depusă de Ivan Manaf privind constatarea ca fiind ilegală concedierea în temeiul art. 38 alin. 1) lit. j) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu restabilirea lui Ivan Manaf în funcția deținută de subofițer superior al Serviciului patrulare Comrat, Ceadâr-Lunga al Direcției patrulare Sud a Inspectoratului național de securitate publică, agent principal, încasarea din contul Inspectoratului General de Poliție în beneficiul lui Ivan Manaf a salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, începând cu 13 mai 2020 și până la pronunțarea hotărârii în fond și încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei.

La data de 21 iulie 2021, Ivan Manaf a depus recurs nemotivat, iar la 2 septembrie 2021 reprezentantul recurentului – avocatul Serghei Zubco a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, a hotărârii și hotărârii suplimentare a instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurentul a menționat că decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea și interpretarea eronată a legii, vicii care prin prisma art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă constituie temei de casare integrală a actului judecătoresc.

A specificat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat eronat prevederile art. 76 lit. k) din Codul muncii, art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, precum și Regulamentul privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, în partea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, deși normele respective sunt imperative și nu admit derogări.

A notat că pornind de la dispozițiile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, instanțele ierarhic inferioare urmau să aprecieze dacă autoritatea publică a respectat limitele dreptului discreționar privitor la fiecare acțiune a autorității publice în raport cu reclamantul, inclusiv referitor la constatarea stării de ebrietate, care la fel este reglementată prin acte normative speciale, Regulamentul privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, or, actul de constatare a stării de ebrietate din 7 mai 2020 trebuie să aibă la bază rezultatul unui control al stării de ebrietate efectuat în ordine legală.

Recurentul a susținut că instanțele inferioare nu au aplicat prevederile legale relevante, și anume: pct. 11 lit. a), e) și f), pct. 12 din Regulamentul sus numit, art. 4

alin. (1) lit. b) și d), art. 4 alin. (3) lit. d), art. 14 al procedurii de măsurare legală PML 5-02:2015, precum și nu au ținut cont de dispozițiile ordinului nr. 104 din 8 iunie 2015.

A indicat că din motivarea actelor judecătorești a instanțelor de judecată rezultă că acestea au inversat nemotivat sarcina probațiunii susținând că Ivan Manaf nu a negat faptul aflării în stare de ebrietate, deși acest fapt nu corespunde realității și este apriori inadmisibil, încălcând prin aceasta dreptul părții la un proces echitabil și contradictoriu.

Prin referința depusă la data de 27 septembrie 2021, Inspectoratul General al Poliției a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 iunie 2021, însă date privind notificarea dispozitivului deciziei la dosar nu există.

Totodată, decizia motivată din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentantului recurentului – avocatul Serghei Zubco la data de 9 august 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție/livrare anexat la materialele cauzei (f.d.211).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Ivan Manaf, reprezentat de avocatul Serghei Zubco, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Ivan Manaf, reprezentat de avocatul Serghei Zubco, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient

de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Ivan Manaf, reprezentat de avocatul Serghei Zubco.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Ivan Manaf, reprezentat de avocatul Serghei Zubco, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Aliona Miron

Nicolae Craiu